

Terézváros

2023. október 11.
Közéleti, kulturális és életmódmagazin

KÜLÖNSZÁM

**Includes 12 pages
content in English**

Együtt erősebben

Tizenkét oldal Terézváros sokszínűsége jegyében





„Büszkén, örömmel osztjuk meg mindezt azokkal, akik ennek a közösségnek a szerves részévé akarnak válni, érkezzenek a föld bármely pontjáról” – mondja Terézvárosról és lakóiról Soproni Tamás. A polgármesterrel készült interjúban kitértünk a megválasztása óta eltelt négy évre, arra, hogyan alakulhatnak át a kerület utcái, terei, és hogy mit tud tenni az önkormányzat annak érdekében, hogy az itt élő külföldiek minél komfortosabban érezzék magukat.

Csepregi Botond

– Ahogy a magazinunk különszámának címlapja is mutatja, ezúttal nem a napi történések vagy éppen a gazdag kulturális élet áll a középpontban. Hanem azzal a sokszínűséggel foglalkozunk, amelyet a képen szereplő négy, különböző földrésről érkezett szereplő testesít meg. Született terézvárosiként, terézvárosi lakóként miben látja a VI. kerület vonzerejét?

– Akik nem itt nőttek fel – legyenek akár magyarok, akár külföldiek – egy kicsi, de csodálatos építészeti örökséggel, szolidáris közösséggel büszkélkedő, nagyon szeretethe-

tő kerületet választottak lakóhelyül. Lehetnek ennyire elfogult: a legcsodálatosabbat mind közül Budapesten. Felfedezni is nehéz, mert számtalan kincsünk van: nálunk a legmagasabb az egy főre eső színházak száma, bár-mikor leugorhatunk az Operaház szfinxéhez, sétálhatunk egyet az Andrássy út fasorai között vagy ehetünk egy menüt a világ leg-szebb McDonald’sában. Ez az a kerület, ahol egyszerre van jelen a múlt és a jövő, a szá-zadelő irodalmi kávézója, valamint a világ-hírű startupcég. Minden, ami a hétköznapi élethez kell, elérhető távolságban van, ne-gyedóra az út a kerület egyik végéből a má-sikba – ezt a távot megtehetjük Európa legre-ggebbi metrójával, a 127 éves földalattival. Ez itt Budapest szíve, nekünk, terézvárosiaknak pedig ez a világ közepe. Büszkén, örömmel osztjuk meg mindezt azokkal, akik ennek a közösségnek a szerves részévé akarnak vál-ni, érkezzenek a föld bármely pontjáról.

– Alapvető élményünk ez a megérkezés Terézvá-ro-s utcáin, intézményeiben, a Hunyadi téri csar-nokban, a parkokban, és egészen világos, hogy ezt nem csak a néhány napra érkező turisták okozzák. A tavalyi népszámlálás adatai pedig számokkal támasztják alá az érzéseinket.

– Talán használhatjuk azt a közhelyet, hogy Terézváros ismét olvasztótégely lett, hi-szen százötven éve, a főváros létrejöttékor is

az volt. Nem véletlen, hogy az E10 szervezé-sében már három nyáron ismerkedhettünk a Nemzetek fesztiválja keretében a hozzánk érkezők kultúrájával: főzhettünk gazpachót a Hunyadi téren, rácsodálkozhattunk sosem hallott indonéz hangszerekre és járhattuk Zorba, a görög táncát, a szirtakit. Az ünnepi alkalmakon túl azonban hétköznapi élmé-nyünk is, hogy valamennyi földrésről érkező emberek élnek közöttünk: az adataink szerint a kerületi általános iskolákba, óvodákba járók közel húsz százalékának nem a magyar az anyanyelve. És megérkeztek a legutóbbi nép-számlálás adatai, amelyek azt mutatják, hogy a Terézvárosban élők huszonöt százaléka – közel kilencezren – külföldi állampolgár, ők majdnem háromszor annyian vannak, mint a legutóbbi cenzuskor. A kétharmaduk pedig Európai Unió kívüli országokból érkezett.

– Ön is élt külföldön egy ideig, talán jobban át-érzi, milyen az otthontól távol boldogulni, mi az, ami fogódzót adhat egy új országban.

– Ha az ember elhagyja a hazáját, nem-csak a barátait hagyja maga mögött, és nem csupán a megélhetését, a lakhatását kell biz-tositania az új helyen, hanem egy általában teljesen szokatlan bürokráciával is szemben találja magát. Egy olyan multikulturális vá-ros, mint Budapest belső kerületében az ön-kormányzatra ez külön feladatokat ró, a hon-

lapunkon igyekszünk angolul információkat közölni, és a kollégáinkat is arra sarkalljuk, hogy segítsék a hozzánk forduló, nem magyarul beszélő terézvárosiakat. A rendőrség munkatársainak pedig angolnyelv-tanfolyamot finanszírozunk a gördülékenyebb kommunikáció érdekében.

– *Az iskolák nem önkormányzati fenntartásban működnek Magyarországon, Terézváros mégis komoly segítséget nyújtott a helyi intézményeknek ahhoz, hogy hatékonyabban tudjanak foglalkozni a nem magyar anyanyelvű gyerekekkel.*

– Ebben is az a szemlélet érvényesült, hogy nem azt nézzük, hol nincs hatáskörünk, hanem a terézvárosiak érdekei voltak az elsők. Ha azt látjuk, hogy a kerületben, a kerületért dolgozó pedagógusoknak jelentős kihívás az, hogy magyar és nem magyar nyelvű diákokat együtt tanítsanak, akkor segítenünk kell. Ezért az önkormányzat finanszírozásában, az ELTE közreműködésével, a Bajza utcai Általános Iskola szervezésében augusztusban magyar mint idegen nyelv tanfolyamon vett részt huszonhét terézvárosi tanár. Az alapvető módszertant elsajátíthatták, és ezentúl havonta konzultálhatnak a tapasztalataikról. Emellett pedig iskolánként két-két pedagógusnak heti három magyar mint idegen nyelv órát is finanszírozzuk, amit a most már valamennyire képzett tanítók és tanárok fognak tartani.

– *A különszám témája mellett az is apropót ad a beszélgetésnek, hogy szinte napra pontosan négy éve vezeteli Terézvárost. Ennyi idő elteltével már lehet mérleget vonni.*

– Úgy látom, hogy a korábbi kerületvezetésnél jóval vehemensebben vetette bele magát a munkába 2019 után a csapat, beleértve ebbe magam mellett az alpolgármestereket, a cégeink, intézményeink vezetőit. Alapjában véve a kerület régi – sokéves, évtizedes – adósságainak a törlesztése volt a célunk, és három területre koncentráltunk: az utcák tisztaságára, az itt élők támogatására, valamint közterületeink halaszthatatlan megújítására.

– *Milyen konkrét lépések történtek a köztisztaság javítása, a szociális biztonság érdekében?*

– Szemét helyett rendet ígértünk, és olyan, régóta megoldatlan ügyekre találtunk megoldást, mint a leharcolt Bajza–Bulcsú-alagút vagy a most elkészült konténerháza, amely a Podmaniczky utcai FKF-kukák problémáját oldja meg. Mindeközben a köztisztasági cégünket teljesen átstrukturáltuk, bevezettük és fokoztuk a hétfégi takarítást, emellett a 2019-es összeg háromszorosát költjük utcáink, tere-



FOTÓ: TIBOR ZOLTÁN/KÉPESZERKESZTŐSÉG

”

Feltett szándékunk, hogy folytassuk az önkormányzat mostani vezetésével a megkezdett építőmunkát.

ink rendben tartására. A Terézváros mellé áll programmal létrehoztuk Budapest legerősebb és legszélesebb szociális hálóját azzal, hogy a rászorultsági alapon járó támogatásoknál felemeltük a jövedelemhatárt, ami alatt meg lehet ezeket kapni, és a támogatások összegét is megemeltük. Új formákat vezettünk be, figyelve a fiatalabb generációkra is: támogatjuk a fiatalok kerékpárvásárlását, BKK-szemsterbérlet jár a diákoknak és minden húsz év alatti részesült a Terézváros Junior utalványban.

– *Hogyan áll a közterületek megújításának folyamata?*

– A közterületeink állapotával kapcsolatban komoly kritikám volt az előző vezetésekkel szemben – méltatlanok voltak Terézvároshoz, és évtizedek óta nem történt semmi, ami ezen változtatott volna. Beton helyett fákat ígértünk, és ebből lett a Terézváros 2030, az elmúlt harminc év legnagyobb közterület-megújítási programja. Elkészült már a Paulay Ede utca egy szakasza, a Lázár utca majdnem teljes hosszában, a Podmaniczky körúton belüli része. Az elmúlt hetekben elindult a Csengery utca faltól falig átalakítása: megszűnik az autók járdán parkolása és fasort telepítünk az eddig sivár utcába. Ez a fejlesztés jól mutatja az irányt, amely felé haladunk, és persze folytatjuk a Színeivel, a Szondival és így tovább.

– *A Terézváros 2030 program többet ígér az utcák újjaszfaltozásánál – de milyen elvek mentén zajlik majd ez az átalakulás?*

– A legfontosabb az lenne, hogy a közös területeinkre máshogy tekintsenek az emberek, mint eddig. Azt, hogy megbecsüljük ezeket, könnyebb elérni, ha vadonatúj és az eddigiektől eltérően hasznosított tereket használhatnak. Jelenleg ugyanis a közös területeink nyolcvan százaléka az autók mozgását, tárolását szolgálja, ezen pedig változtatni kell. Egészséges, biztonságos – forgalomcsillapított, forgalomlassított –, zöldebb és esztétikai élményt is nyújtó közterületek létrehozása a célunk. Ennek jegyében több helyet kell adnunk a gyalogosoknak – hiszen nemcsak ez a terézvárosiak leggyakoribb közlekedési módja, de az autóból kiszállva mindenki gyalogos lesz.

– *Akik ismerik önt, tudják, ragaszkodik ahhoz, hogy szolgálati autó helyett leginkább gyalog mozogjon a kerületben. Miért fontos ez önnek?*

– Közel negyven éve élek a kerületben, és egyszerűen ez a természetes. Ahogy járok-kelek Terézvárosban, látom azokat a problémákat, amelyeket mindenki más: hogy hol ferde egy oszlop, hol hagytak ott egy kupac szemetet, hol csúnya a homlokzat. És persze sokat meríték a találkozásokból is a munkámhoz: ha más terézvárosiakkal egymásra köszönünk, beszélgetünk picit, sokszor felhívják a figyelmemet olyan dolgokra, amikkel még foglalkoznunk kell. Ez annak a gondos gazda szemléletnek a része, amely nemcsak nekem fontos, hanem amit az egész önkormányzatnál, a hivatalban, a cégeinknél is próbálunk alkalmazni. Ezért nyitottuk ki a polgármesteri, önkormányzati kommunikációt is: havonta fogadónapot tartok, amikor egész nap érkehetnek hozzámm az ügyekkel a terézvárosiak; az ügyfélszolgálatunk mellett a közösségi médiában érkezett kérdésekre is igyekszünk azonnal válaszolni; és ha hozzám fordul valaki a Facebook-oldalomon, magam válaszolok.

– *Az említett Terézváros 2030 program messzebbre mutat, mint az előttünk álló egy év, ami az önkormányzati ciklusból hátra van.*

– Azt az adósságot, azt a lemaradást, amiről korábban beszéltem, nem lehet egy-két év, vagy egyetlen önkormányzati ciklus alatt behozni. Éppen ezért tekint a Terézváros 2030 program is távolabb 2024-nél, a következő önkormányzati választás időpontjához. Feltett szándékunk, hogy folytassuk az önkormányzat mostani vezetésével a megkezdett építőmunkát, és erre fogunk felhatalmazást kérni jövő júniusban a választásokon.

Ügyintézés nehezített pályán – terézvárosi segítséggel

Terézváros talán a legnyitottabb belvárosi kerület, az itt élő harmincötezer ember egynegyede külföldi állampolgár, közülük nagyjából hatezren az Európai Unió kívüli országokból érkeztek Budapestre. Itt élnek, sokan közülük itt is dolgoznak, itt vállalkoznak, ide születnek a gyerekeik, itt adóznak és itt kell a hivatali ügyekbe is belemerülniük. Ebben a VI. kerületi önkormányzat híresen segítőkész – előfordul, hogy vidéken élő külföldi állampolgárok ide jönnek például házasságkötést intézni, mert a szóbeszéd szerint Terézvárosban alapvetés a nyelvi segítség, és az ügymenet is itt a legflottabb.

Csejtei Orsolya

Legtöbbször házasságkötés vagy újszülött gyermek anyakönyvezése miatt keresik fel a VI. kerületben élő külföldi állampolgárok a polgármesteri hivatalt. Piszker Zoltán az első szűrő – hol a recepción, hol pedig az ügyfélszolgálaton fogadja személyesen az érdeklődőket, és a felmerülő problémakörtől függően kalauzolja őket tovább a megfelelő osztályra, egyéb hivatalokba, külügyre, nagykövetségekre. „Sokan vannak, akik teljesen tanácstalanul érkeznek hozzánk – mondja –, abban is segítség kell nekik, hogy milyen papirokra van szükség például házasságkötéshez. Nem elég a személyi okmány, a születési anyakönyvi kivonatot is be kell nyújtaniuk, illetve igazolniuk kell a családi állapotukat is.” A fenti papirokat kötelező magyarra fordíttatni az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Irodával (OFFI), hiszen ezt a hitelesített fordítást terjesztik aztán fel jóváhagyásra a kormányhivatalhoz. Ha ugyanis akár csak az egyik fél nem magyar állampolgár, a papírok tisztasága és rendben valósága alapján a kormányhivatal dönt arról, megköthető-e a frigy Magyarországon vagy sem. Ha mindent rendben találnak, akár egy nem hazánkban élő, különböző állampolgárságú párnak is lehetősége van nálunk esküd-



”

Van olyan eset is, amikor ajánlásra érkeznek a külföldiek a terézvárosi polgármesteri hivatalba ügyeket intézni.

ni – Piszker Zoltán emlékszik is olyan esetre, amikor egy Svédországban élő brit–ukrán jegyespár kötött Terézvárosban házasságot, mert sokkal könnyebb volt a közigazgatási szabályoknak megfelelni nálunk, mint Angliában vagy Svédországban.

Az anyaország hitelesíti a nevet

A házasságkötés mellett a leggyakoribb az újszülöttek anyakönyvezése. Látszólag sima ügy, hiszen aki a Honvédkórházban, esetleg VI. kerületi otthonában születik, azt Terézváros anyakönyvezi és látja el magyar papirokkal. Mégis adódhatnak nehézségek, amire a szülők esetleg

nem számítanak. Hivatalosan az OFFI által lefordított dokumentummal kell igazolni például azt is, hogy az a név, amit az idegen ajkú szülők adni szeretnének csecsemőjüknek, az anyaországukban adható-e. Sőt, nemcsak, hogy engedélyezett, de az adott nemhez köthető.

Születési anyakönyvi kivonatért leggyakrabban a Távol-Keletről érkezők jelentkeznek az önkormányzatnál, és bizony a kínai, a vietnami vagy a mongol nevekről, esetleg az afrikaiakról vagy az arabokról a magyar ügyintéző nem tudja eldönteni, hogy vajon fiúnak vagy lánynak adható. Sokszor azt sem, személynévről van-e szó egyáltalán. Terézváros tavalyi újszülöttje, a félig etióp származású Soliana neve sem szerepel a magyar utónévkönyvben, és bár az a-ra végződés miatt gyanítható, hogy kislányt illet, ezt bizony a magyar jogszabályok alapján magyarra fordított etióp hitelesítéssel kell igazolni.

Parkolási engedély csak lakcímkártyára

Bármilyen hivatalos ügy intézéséhez kötelező tolmácsot magával hoznia a kizárólag idegen nyelvet beszélő ügyfélnek. Abban az esetben

Helyben vagyunk

Jár-e ajándék?

Van olyan eset is, amikor ajánlásra érkeznek a külföldiek a terézvárosi polgármesteri hivatalba ügyeket intézni – hire ment ugyanis, hogy itt minden segítséget megkapnak, ráadásul sokszor angolul. „Egy kanadai fiatalember, aki a Zeneakadémián tanul, már hónapok óta jár be hozzánk. Magyar származású nagyapja és dédapja miatt állampolgárságot szeretne, picit már beszéli is a nyelvünket, így igyekszik tolmács nélkül elboldogulni – meséli Piszker Zoltán. – Ez egy végtelenül bonyolult processzus, nemcsak az anyakönyvi kivonatokkal kell a magyar származást bizonyítani, de azt is igazolni kell, hogy a felmenők mikor és miért hagyták el az országot. Ezt a fiatalembert egyszer már elutasították, azóta hozzánk jár be segítségért, hogy biztosan érthetővé tegyük számára, milyen pótlásokat kell benyújtania ahhoz, hogy legközelebb esélytel induljon az állampolgárságért.”

Segítséget az anyakönyvi osztálytól is gyakran kérnek külföldiek, ott is körültekintően és türelemmel bánnak minden érdeklődővel. Olyankor is, amikor valaki csak az iránt érdeklődik, milyen ajándék jár a friss házásoknak az önkormányzattól, és hogy akkor is kaphatja-e valaki, ha mégsem nősülne, csak bejegyzett élettársi kapcsolatra tartana igényt. Nem magyar anyanyelvűnek egy fokkal bonyolultabb elmagyarázni, hogy ajándécsomag mindkét társulásért jár, külföldieknek is, de azért azt nem árt figyelembe venni, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolat kizárólag az azonos neműekre vonatkozik...



A tavalyi Terézváros újszülöttje, Farkas Elena Soliana családjával Soproni Tamásnál

FOTO: KARANGSI RUDOLF/KÉPSZERKESZTŐSÉG

is, ha például vegyes párosnál az egyik félnek az anyanyelve a magyar. Családtag ugyanis nem fordíthat, muszáj, hogy legyen egy pártatlan valaki, aki a hivatali oldalt is „képviseleti”. Piszker Zoltán azt mondja, aki külföldiként kérelemmel vagy kérdéssel fordul az önkormányzathoz, általában van annyira bizonytalan a magyar közigazgatás szabályait illetően, hogy ellenvetés nélkül elfogadja az útbaigazítást, tanácsokat, fordítási segítséget. Nagyon ritka az értetlenkedés, legtöbbször a parkolással kapcsolatos lehetetlen helyzetekbe nem tudnak beletörődni az itt élő külföldiek.

„Mivel nincsenek tisztában a budapesti parkolási szabályokkal, viszont hallják ettől-attól, hogy az itt lakóknak jár kedvezményes kerületi várakozási engedély, jönnek mindenféle igazolásokkal, hogy Terézvárosban laknak – magyarázta Piszker Zoltán. – Nem értik, hogy ilyen engedély csak az állandó lakcímet igazoló magyar hatóságíga-

”

Legtöbbször házasságkötés vagy újszülött gyermek anyakönyvezése miatt keresik fel a VI. kerületben élő külföldi állampolgárok a polgármesteri hivatalt.

zolványra, vagyis lakcímkártyára adható, amit viszont egy nem magyar állampolgár, hiába él életvitelszerűen a kerületben, nem kaphat. Ezzel együtt Terézváros, mint annyi mindenben, ebben is igyekszik együttérző és igazságos lenni. Előfordul, hogy olykor-olykor méltányosságot gyakorol: nyomós okkal és külön kérésre, limitált számban a VI. kerületben lakó nem magyar állampolgárnak is adott már terézvárosi parkolókartát.”

Címlapon a Vörösmarty utcai nemzetközi gyülekezet, a St. Columba's Church of Scotland tagjai – Pamela Shammass és James Gordon (elől, balról jobbra), valamint Aaron Stevens lelkész és Hanis Kakaba Habila (háttul, balról jobbra) – a gyülekezet templomában, 2023. október 4-én.

BOLHAPIAC 2023-BAN A HUNYADI TÉREN

2023. november 12. és december 10.

Te is árusítanád a már szükségtelenné vált holmijaid? Az árusítási lehetőség a Hunyadi téri őstermelői piacon ingyenes, de terézvárosi lakcímmel kötött, és a helyek limitáltak!

FONTOS! Egyszerre lehet regisztrálni a két alkalomra, de csak az egyik időpontot tudod választani.

A regisztráció kezdete: október 16., hétfő. Jelentkezni lehet bolhapiac@terezvaros.hu e-mail-címen vagy a 06 (20) 407 6650-es telefonszámon hétköznap 9 és 17 óra között.



Terézváros



Terézváros Közéleti, Kulturális és Életmódmagazin

KIADÓ: Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Önkormányzata **FELELŐS SZERKESZTŐ:** Csepregi Botond **A LAP MUNKATÁRSAI:** Csejtei Orsolya, Dobi Ágnes, Gajdács Emese **TÖRDELÉS:** Formula Stúdió **FOTÓ:** Képszerkesztőség Kft. **SZERKESZTŐSÉG CÍME:** 1067 Budapest, Eötvös utca 3. **E-MAIL:** sajto@terezvaros.hu **NYOMDAI ELŐÁLLÍTÁS:** Mediaworks Hungary Zrt. 1225 Budapest, Campona utca 1. Harbor Park, DC 10 ép. **FELELŐS VEZETŐ:** Horváth Gábor nyomdaigazgató **TERJESZTÉS:** DP-M Lapterjesztő Kft.

Terézváros



Egy száznyolcvan éves közösség



Van egy különleges hely a Vörösmarty utcában, amelynek nemcsak a múltja, de a jelene is nagyon sokszínű. Ennek a közösségnek a tagjai szerepelnek különszámunk címlapján.

A különleges történetekben és helyszínekben gazdag Terézvárosban is egyedülállónak számít a Vörösmarty utcai iskola épülete és a benne működő nemzetközi gyülekezet, a St. Columba's Church of Scotland, magyar nevén a Skót Misszió. Már az is érdekes, hogy a gyülekezet egyszerre tartozik a Skót Egyházhoz és a Magyarországi Református Egyházhoz – miközben tagjai a világ minden tájáról érkezve alkotnak közösséget.

Egy skót mártír

A Skót Missziót 1841-ben alapították Palesztinába tartó skót misszionáriusok, miután egyikük leest egy tevéről, és visszafordulni kényszerültek a Közel-Keletről. A hazaútkjukon azonban egy betegség a reformkori Pesten marasztalta őket. A protestáns vallású Mária Dorottya főhercegnő olyan missziói állomás létesítését szorgalmazta, ahol a misszionáriusok támogathatják a magyar protestánsokat és kapcsolatot építhetnek ki a helyi zsidó közösséggel. A Skót Misszió zökkenőkkel (például 1852-ben kiutasították őket az országból a szabadságharc támogatása miatt) ugyan, de megvetette a lábát, megerősödött, és 1910-ben a Vörösmarty utcában nyitott iskolát, ahol keresztény és zsidó lányok együtt tanultak és laktak. És ez volt az az épület, ahonnan a nácik 1944 tavaszán elhurcolták az Auschwitzban mártírhalált halt Jane Haininget, aki nem hagyta el a rábizott zsidó tanítványokat és nem volt hajlandó a hazájába visszatérni. A skót tanító 1932-ben érkezett Budapestre, és 1939-ben hiába tartózkodott szabadságon hazájában, visszatért állomáshelyére, majd 1944-ben, amikor a misszionáriusok a német megszálláskor elhagyták az országot, ő akkor is maradt – emléke és öröksége máig élénken él ebben a közösségben.

Egy amerikai skót Budapesten

A gyülekezetnek magyar és a Skót Egyházat képviselő lelkésze is van, Sztojka Szabina, valamint Aaron Stevens. Aaron a saját bőrén tapasztalja, milyen az élet külföldi születésűként Budapesten: az 1990-es évek elején az Egyesült Államokból



Jane Haining

érkezett hozzánk, azzal a céllal, hogy angolt tanít majd itt egy-két évig. Ehhez képest most már Magyarország jelenti számára az otthon, itt alapított családot, a felesége magyar. Eleinte nyelviskolákban és egyetemeken tartott órákat, most pedig a Vörösmarty utcai angol nyelvű nemzetközi gyülekezet, a St. Columba's Church of Scotland lelkésze. „Tizenhat éve dolgozom Terézvárosban, és nagyon szeretem. Élvezem, hogy a Hunyadi téri parkban sétálhatok, kedvelem a piac barátságosságát. Sok épületnek van igazi varázsa. Ahogy bekanyarodok egy-egy kis utcán, soha nem tudhatom, mi lep meg: egy régi bérház vagy egy külön, színes üzletfront” – mesél Aaron arról, mi fogja meg még mindig, nap mint nap. Elárulta, hogy szeret benézni a házak udvarára is – ezek a titkos gyöngyszemek ugyanis nem mindig látszanak az utcáról, de besétálva rejtett kertekre, gyönyörű csempékre és hatalmas lépcsőházakra bukkanhatunk.

A Skót Misszió lelkésze kedveli a kerületben még meglévő kis üzleteket, ugyanakkor szomorúan látja, hogy a Hunyadi tér környékén néhány ilyen bezárt. „Szeretném, ha több kisvállalkozás sikeres lenne. Mivel egy nemzetközi gyülekezetben szolgálok, a legnagyobb álmom, hogy Terézváros ünnepelje az itt élők sokszínűségét” – fogalmazza meg kívánságát a lelkész, aki egy olyan angolul beszélő nemzetközi gyülekezet egyik vezetője, amely különböző háttérű és hitű vagy vallás iránt érdeklődő emberekből áll.

Ennek a közösségnek három tagjával állt kameránk elé. Ők négyen négy különböző földrészről érkeztek: az amerikai születésű Aaron mellett Pamela Shammas Szíriából, James Gordon Skóciából, Hanis Kakaba Habila pedig Nigériából. A szülőhazájában korábban óvónőként dolgozó

Pamela és Hanis diákként választotta Magyarországot: a szír hölgy a Károlin tanul pszichológiát, míg a nigériai fiatal az ELTE társadalmi befogadás (social integration) szakán hallgató – mindketten szinte pontosan egy éve, október 1-jén jöttek Budapestre, akkor még mit sem tudva egymásról. James már hét éve itt él a Szondi utcában, korábban az olaj- és gáziparban dolgozott, most pedig épületmenedzsmenttel foglalkozik, emellett a budapesti turizmusban is érdekelt.

Marhapörkölt és nokedli

James és Hanis is nevetve idézte fel, hogy nagyon megkedvelték a magyar konyhát. „Marhapörkölt és nokedli, fantasztikus, imádom” – így magyarul vágta rá a skót férfi, amikor arról kérdeztük, mit szeret a legjobban az országunkban. Pamela azt mondta, melegséggel tölti el az, hogy ebben a városban élhet. Mindannyian itt tervezik az életüket a következő években, olyannyira, hogy James hamarosan házasodni fog amerikai menyasszonyával, és hosszú távon is Budapesten szeretne élni. Hanis a mesterképzés után a doktorit és a karrierjét is el tudná képzelni nálunk, mint mondja, nagyon élvezi a magyar főváros multikulturális hangulatát. A nigériai fiatalembernek fontos ez, ugyanis a soknemzetiségű országából magával hozta azt, hogy különböző kultúrákat ismerhet meg. „Az egész városra érvényes a kultúrák keveredése, de különösen igaz ez a gyülekezetre. Nagyon szeretek új emberekkel, különböző helyekről érkezettekkel megismerkedni” – vallotta be Hanis.

„Mindent szeretek Budapesten – ezt már Pamela mondja. – Jártam több európai településen is, de ennek a városnak a szellemisége érintett meg a legjobban, melegséggel tölt el, hogy itt lehetek. Ebben a gyülekezetben pedig kifejezetten otthon érzem magam.” A szír hölgy azt mondja, nem tervez hosszú távra, de nem Budapest, hanem az országában uralkodó helyzet miatt. Ők nem tekintenek előre öt-tíz évet, egyelőre az alapszak befejezéséig látja a jövőjét.

A jelenük azonban ide, Terézvároshoz (is) köti őket. Egy olyan közösséghez – derül ki Aaron szavaiból –, ahol nem az a fontos, ki milyen felekezetből érkezik hozzájuk, hanem azért jönnek ide, mert ez egy angol nyelvű gyülekezet, ahol megélhetik a sokszínűséget. Az alkalmaik nemcsak a külföldiek, hanem a magyarok számára is nyitottak: így például a vasárnap délelőtt 11 órai istentisztelet, a szerda esténkénti online Bibliakör, csütörtökön pedig a diákoknak és fiataloknak szervezett „ifióra”. Előzetes egyeztetés alapján Aaron lekipásztori beszélgetésekre is elérhető. A gyülekezet honlapja: scottishmission.org

Csepregi Botond–Gajdács Emese



A Skót Missziót 1841-ben alapították Palesztinába tartó skót misszionáriusok, miután egyikük leesett egy tevéről, és visszafordulni kényszerültek a Közel-Keletről

FILM

ITT ÉLNED, HALNOD KELL?

Ma talán még többen tennék fel a kérdést: ugyan miért küzd valaki a magyar állampolgárságért, ha ennél befogadóbb helyek is vannak? Pedig Az állampolgárt akkor mutatták be, 2017-ben, amikor az idegengyűlölet mértéke huszonöt éves rekordot döntött hazánkban. Vranik Roland realista filmdrámájának szelíd és megrázó őszintesége éles kontrasztban állt az óriásplakátokon gyűlölködő kormánypropagandával – de a legtöbb, amit elérhetett, hogy elgondolkodtatott. A Wilsont alakító, bissau-guineai származású dr. Cake-Baly Marcelo – szinte mindenki magát játssza, mégsem amatőr – közgazdászdoktorból lett itt villamosvezető. Érték támadások a nyílt utcán és kifinomultabban a hivatalokban, noha a nyolcvanas évek óta az országban él, itt alapított családot (fia, Kocsis-Cake Olivio politikus, volt országgyűlési képviselő). Wilson leghőbb vágya, hogy magyar állampolgársági vizsgát tegyen, a maga idealista és jólelkű módján ettől remél több elfogadást. A vizsga nehéz, és a felkészülésben profi segítsége lesz a magyar-történelem szakos tanárnő, Mari (Máhr Ági). Olyan



erős érzelmek szövődnek közöttük, hogy Mari elhagyja a férjét és Wilsonhoz költözik – ez már a fikció. A boldogságukat felkavarja Shirin (Arghavan Shekari), a fiatal, várandós perzsa menekült lány felbukkanása, aki csak úgy maradhat az országban, ha névházasságot köt egy magyarral. Hármójuk drámájában Wilson vívódik a szerelme és a sorstársa iránti hűség között: talán Marit elveszíti, de Shirin életét megmentheti. Új értelmezést

kap a Szózat „itt élned, halnod kell” sora, amelyre hivatkozva Wilson szemére vetik a vizsgán, hogy miért nem maradt a saját házában. Pedig ő itt nap mint nap megéli ezt a küzdelmeiben. A dráma egyszerre érvényes univerzálisan a menekültek kálváriájára és annak nagyon magyar vetületére, miközben igazi közönségfilm a pusztán emberi jóságáról és a szerelemről.

(Az állampolgár, Mozinet/Cinego)

FILM

MODERN RABSZOLGASORSOK

Mihez kezdjen egy szenegáli bevándorló Párizsban, ha tíz év után sem kap papírokat, és ki akarják utasítani az országból? Holott nincs munka, amit ne vállalt volna el – olyanokat, amiket fehér emberek már nem végeznek, a dolgozó bevándorlókkal mégis mostohán bánnak. Samba (Omar Sy) is bekerül egy gyűjtőtáborba, ahol megismerkedik a törekeny és melankolikus Alice-szal (Charlotte Gainsbourg), aki egy emberi jogi szervezetnél önkéntesként próbál a menekülteken segíteni. Magán is segíteni akar: ő is a rabszolgamunkába betegedett bele, kiégett egy nagy multinál. Próbálja visszanyerni önmagát, és fogódzót talál abban, hogy Sambán segít. De még ő sem tudja fenekestől felforgatni az embertelen rendszert, amelyben a jogvédők képviselik az emberséget, az odafigyelést, a megértést. Aranyszabály, hogy ne keverjék a munkát a magánélettel, de szinte egyikük sem képes a távolság tartására. Barátságok és szerelmek szövődnek, csak hogy itt Damoklesz kardjaként minden menekült feje fölött ott lebeg a kitoloncolás, a kötődés kialakulása



érezhetően kockázatos. Az Eric Toledano–Olivier Nakache rendezőpáros az Életrevalók sikere után készítette keserű, érzelmekre ható filmjét 2014-ben, az egyik legsármosabb francia színésszel a főszerepben. Omar Sy az ő alkotásaik révén lett színes bőrű francia ikon, ami korábban csak sportolóknak sikerült. Egyszerre példakép a fiataloknak és az elfo-

gadásra érzékenyíti az idősebb generációkat. Samba története pedig egy örökzöld klaszikus, amely egy nehéz témát tud humorral, spontánnak érződő természetességgel és ragadós életszeretettel megtölteni.

(Samba, Vertigo Média/Videa)

Az oldalt összeállította: Bálint Orsolya

Arcok Terézvárosból

Négy földrész szülőttei, és az a közös bennük, hogy itt élnek, tevékenykednek, vállalkoznak, segítik közösségeiket. Olyan arcokat mutatunk meg a Terézvárosba érkezett külföldiek közül, akik nemcsak köztünk élnek, hanem aktívan formálják is ennek a sokszínű budapesti kerületnek az arcukat.

A közhelyeken túl

„Imádom a magyar konyhát, az itteni kolbászt, a csirkepaprikást, de néha hiányoznak a hazai ízek” – vallja Robert Gunnion, aki ebből a hiányból erényt kovácsolt, és egy Budapesten is egyedinek számító éttermet hozott létre a Jókai utcában. Robert – a barátainak Bob – közel öt éve él Budapesten, és azt tapasztalta, hogy a brexittel nehezebb lett hozzáférni a hagyományos brit ételekhez. Ezért elkezdte a hazai ízeket főzni barátainak, ismerőseinek, aminek sikere lett. Mindeközben az itteni munkája – nemzetközi cégeknél dolgozott – véget ért, de maradni szeretett volna Budapesten, mert megismert egy magyar hölgyet. Így már Pitó Katinkával együtt vágta bele egy online, kiszállításra főző étterem indításába. Az üzlet egyre jobban ment, megtalálták a vevőkört, és mivel mindezt egy engedélyezett melegkonyhában vitték, már csak egy lépés volt a Bob’s Kitchen megnyi-

tása márciusban. Csapatuk az ír Briannel lett teljes, akit a megfelelő pillanatban találtak meg: ő Dublinban dolgozott, de magyar felesége és a gyermekei Budapesten éltek, szeretett volna hazatérni hozzájuk. „Nem találni hasonló éttermet a fővárosban, ahol az autentikus brit konyha ételeit kóstolhatjuk” – vallja Bob és Katinka, akik nemcsak az itt élő briteknek kínálják ételeiket, hanem azt is szeretnék, ha a betérő magyarok túllépnének az angol konyhával kapcsolatos sztereotípiákon és közhelyeken. Hogy így legyen, a legjellemzőbb brit ételeket kínálják: például a sunday roastot, vagyis a vasárnapi sülttálat, a teljes angol reggelit, amit a műfaj szigorú szabályai szerint tálalnak, és szintén elmaradhatatlan a fish&chips. A családi hangulatú üzletelviségbe londoni hangulatot varázsoltak: a képek a falakon a lakberendezési boltokban kapható stockfotóknak tűnhetnek, valójában



Robert Gunnion és Pitó Katinka

egy Angliában élő rokon személyes hangulatú fényképeiről van szó. De a Bob’s Kitchen most már terézvárosi, Robert szerint fantasztikus volt, ahogy egy ilyen belvárosi környéken is szájról szájra terjedt a hírük, és egyre magyar fedezte fel őket.

CSB

Itt van otthon

Csak egy évre tervezett, de néhány hét híján huszonöt éve él Magyarországon a Szondi utcai Monta’s Kitchen névadója, tulajdonosa és lelke, Kontonsep Monta. A thai hölgy külföldön szeretett volna dolgozni masszörként, és egyedül itt volt ismerőse, ezért esett ránk a választása. „Érdekesnek tűnt Magyarország, de nem tudtam róla semmit. Aztán amikor a követségen intéztem a vízumügyet, akkor láttam fotókat Budapestről, azok nagyon megtetszettek. Volt egy a Parlamentről, azt hittem róla, hogy templom. Végül 1998 novemberében érkeztem meg. Itt láttam először havat életemben, és annyira hideg volt, hogy napokig ki sem mozdultam a lakásból.” Később kinyílt számára a világ, körbeutazta az országot, amit nagyon megszeretett. Eleinte még egy-egy újabb évre maradt, aztán a lánya, a férje és a testvérei is ideköltöztek, a húga itt alapított családot. Most már a második hazájának tekinti Magyarországot – sőt, úgy érzi,

itt van igazán otthon. Nevetve idézte fel, hogy az első időkben még előfordult, hogy a származása miatt ellenségesen viselkedtek vele, de amikor megszólalt magyarul, azonnal elcsendesedtek ezek a hangok. Monta a thai masszázsról – saját vállalkozása is volt négy szalonnal – egy idő után a vendéglátásra váltott, és 2014-ben nyitotta meg a Szondi utcai éttermet. Az évek alatt nagyon sok honfitársának segített a magyarországi munkavállalásban, így a rengeteg kapcsolatnak köszönhetően a Monta’s Kitchen a közel ezerfős budapesti thai közösség egyfajta központja is lett. Hozzá pedig sokan fordulnak tanácsért, és Monta mindig készséggel segít. A Szondi utcai étterem népszerű a terézvárosiak között, a vendégek nagy része a környékről kerül ki, itt ugyanis mindig mosolyogva fogadják őket. Az ételek a thai konyha európaiakra hangszerelt változatai, ugyanis az eredeti fogások annyira fűszeresek, erősek, hogy még

Kontonsep Monta



a mi gyomrunknak is kihívást jelentenek. Azonban, teszi hozzá, a magyar vendégek nemcsak megszerették az erős ízeket, hanem egyre fűszeresebben fogyasztják az ételeket.

CSB

A fenntarthatóság megszállottja



Szabo Heather

Szépen, de akcentussal beszéli a magyart. Tizenhat éve döntött úgy, hogy Bostonból Magyarországra költözik a Szófia utcában élő nagyszüleihez. Azt mondja, jobb itt neki, mint Amerikában, még akkor is, ha az érkezésekor azért sok minden jelentősen könnyebb volt. A kettős identitását a nevében is hordozó Szabó Heather ma már Terézvárosban érzi otthon magát, a férje és a gyerekei is ideköltöttek. Az üzletben is mindig a maga útját járta. Amikor úgy határozott, hogy lenyúl a magyar gyökereihez és Budapestre költözik, a CEU-n kezdett projekt-, illetve termékmenedzsmentet tanulni. Bár dolgozott a világ második legnagyobb sörgyártó cégénél, majd a bankszférába szegődött, mindig is voltak saját utas projektjei. Magyarországon a fenntarthatóság és az újrahasznosítás mentén kezdett közösségi vállalkozásba.

Nagy barátja a zöldkezdeményezéseknek, az elmúlt egy-két évben tartott nem egy felnőtt- és gyerekru-

ha-csereberét, amire kezdetben ismerősök, ismerősök ismerősei és annak ismerősei érkeztek a környékről. Ma már neve is van a projektnek: The Garment Exchange – Újrahasznosító piactér, ahol csereberékkal, takarékosan, fenntartható módon újulhat meg a gardróbunk. Heather nem csak sajátot árul: a ruhacsereberéire vitt használt holmikért kredit jár, amely egy az egyben „levásárolható” az alkalmi garázs vásárokon, amelynek egy ideje a Hunyadi téri 7. alatti Joico ad otthont. Minden évben karácsony előtt úgynevezett Green Fridayt tart (a következő november 24-én, 18 órakor lesz, a Black Friday ellenpontjaként), amelynek ugyanaz a célja, mint ezeknek a vásároknak: ne vegyünk vadiúj dolgokat, hanem találjuk meg mások szükségtelenné vált holmijai között azt, ami számunkra az új élményét adja. És persze fordítva. A lényeg, hogy ne dobjunk ki azt, ami már nem kell, de más még használhatja. **CSO**

Ukrajnáért dobog a szíve



Irina Szavcsuk

Terézvárosban. Magyarország a választott hazája, de már az orosz–ukrán háború előtt is sokat tett azért, hogy az itt élő ukrán kisebbség más kultúrába integrálódva is megőrizze a gyökereit, a nyelvét, a kultúráját. Az Andrassy úti MagNet házban béreltek egy helyiséget, ahol szombatoként összegyűltek a Budapesten élő ukrán családok, hogy továbbadják többnyire már Magyarországon született gyerekeiknek az országuk iránti szeretetet, gazdag történelmi örökségüket. A háború kitörése után aztán megnyitották alkalmukat a menekült családoknak is, így a rendszeresen megforduló tizenöt-húsz familia hirtelen száznál is többre duzzadt. Felvetődött egy rendszeres napközi igénye is, amelyet végül a terézvárosi önkormányzat és Eötvös10 és segítségével a Rózsa utcai SportPontban sikerült létrehozni. Irina irányításával, zömében civilek adományaiból, pillanatok alatt óvodává alakult a kerületi sportház. Az egykori tornatermek ma csoportszo-

Bár a kijevei születésű, Budapesten bölcsészdiplomát szerzett Irina a III. kerületi ukrán nemzetiségi önkormányzat elnökhelyettese, jótékonyági kezdeményezéseivel komoly nyomot hagyott

bák, ahol a mai napig hetven-nyolcvan menekült ukrán gyerek és szintén az oltalomkeresők közül kikerülő óvónők, dadusok, fejlesztő pedagógusok élhetik biztonságban a mindennapjaikat. A helyet közel másfél éve Terézváros önkormányzata biztosítja számukra, teljesen ingyen.

Irina Szavcsuk folyamatosan több jótékonyági akcióval igyekszik mind a menekült gyerekeket, mind a hazájában maradt, háborús körülmények között élő vagy harcoló honfitársait segíteni. Egy iskolát, úgynevezett oktatási teret is létrehozott a vezetésével Óbudán nagyobbaknak – a jelszavuk, hogy a gyerekek boldog gyerekkort érdemelnek, nem háborút. Mivel a napközi intézményeik önköltségesek, és a pedagógusok is önkéntes alapon dolgoznak, különböző alkalmakért adományt kérnek, és a gogetfunding.com oldalon is folyamatosan lehet támogatni erőfeszítéseiket. Jelszó: United for Ukraine

Magyar is, berber is, arab is

Azt mondja, marokkói származása az identitásának csak az egyik része, ő már magyar, hiszen a gyerekeivel magyarul beszél. A nemzetközileg is elismert Chalaban (tavaly óta Saïd Chalaban) nevű zenekar és a Tariqa együttes alapítója, Saïd Tichiti 1998 óta él hazánkban. 2007 óta magyar állampolgár is, és ha külföldre utazik – akár haza, Marokkóba – egy idő után elfogja a honvágy. Huszonöt évvel ezelőtt az intenzív kulturális és zenei életbe szeretett bele Budapesten – a hatodik kerület az egyik szíve csücske, volt idő, amikor ki sem mozdult Terézvárosból. Az egykori Eckermann Kávézó volt a törzshelye, este csak átment játszani a majdnem szemben lévő Tütü Tangóba, mostanság a Király utcában újranyílt Gödörben fordul meg – vendégként és fellépőként is.

Amikor 1999-ben megalapította a Chalaban zenekart, még nem nagyon tudta errefelé a közönség, hogy mi fán terem az autentikus népzenevel és jazz elemekkel megbolondított marok-

kói muzsika. Aztán egy csapásra Saïd lett a nagybetűs „marokkói zenész” Kelet-Közép-Európa-szerte. Nála hitelesebben senki nem tud az öreg kontinensen sivatagiblues-hangulatot varázsolni, és mivel a berber és a sivatagi arab kultúra határán született (édesanyja berber, édesapja arabul beszélő fekete afrikai), bármilyen marokkói zenei stílusban eligazodik. Azt mondja, a magyar közönség ma már nem annyira nyitott a világzenére, mint húsz éve, de azért Saïd fellépései rendre közel telt házasak. Az idén ősszel jó néhány – ugyan nem VI. kerületi, de belvárosi – szórakozóhelyen fellép: a VIII. kerületi Turbinában november 9-én, az V. kerületi Három Hollóban pedig december 15-én találkozhatnak vele és a szakrális elemeket sem nélkülöző zenéjével.

Jó ideje a tervei között szerepel, hogy autentikus marokkói bisztrót nyisson valahol Terézváros környékén. A marrákesi főtér, a Jamaa Lafna hangulatát szeretné kicsiben Budapestre



Saïd Tichiti

hozni. Amíg ez álom marad, addig a Sesselweis utcai Jouri étteremben éli ki gasztronómia iránti szenvedélyét: a Blend of Moroccan & Arabesque Cuisine mottóból ő felel a csipetnyi marokkói hatásért.

CSO

HIRDETÉS

TÖKFESZTIVÁL ÉS ESTI PIAC A HUNYADIN

Gyere, és faragd ki a legtökösebb töklámpást **október 27-én 15 órától a Hunyadi téren!**

A faragás mellett lesz Zenegyereknek-koncert, arcfestés, kézműves sarok, tűzoltó-bemutató, réteskóstoló és tea, Kaldeneker György élő főzőbemutatót tart, zárásként LED-show.

A piacon őstermelőktől, illetve food truck kínálatból vásárolhatsz. A tököt mi adjuk, de a faragáshoz szükséges eszközöket hozd magaddal!

VÁRUNK!



Terézváros
Közrendjéért
és Közbiztonságáért
Közalapítvány



Terézváros



Konyharegék

A terézvárosi multikulturalizmushoz a gasztronómia éppúgy hozzátartozik, mint az itt élő különféle nációk kultúrája, szokásaik. Az amúgy is a kultúra és az emberek sokféleségét hirdető Eötvös10 Művelődési Ház a főváros megalakulásának 150. évfordulója alkalmából egy olyan „szakácskönyvet” ad ki, amelyben Terézvárosban élő, vagy valamilyen módon ehhez a városrészhez köthető külföldiek mesélnek arról, hogyan kerültek éppen ide és mi tartja őket a VI. kerületben. Főznek is, csupa olyan finomságot, amit a hazájukból „hoztak”, de itt is gyakran kerül a családi asztalra.

Csejtei Orsolya

A Budapest 150 eseménysorozatra az Eötvös10 egész napos rendezvényfolyammal készül. November 18-án 11–22 óráig különböző előadásokkal igyekeznek felvilágot pillanatképeket Terézváros elmúlt 150 évéből. Lesznek izgalmas kultúr- és zenetörténeti előadások, terézvárosi kocsmakvíz, vetítenek rövidfilmeket az 50-es, 60-as évekből, és egy BP150 varietével megidézik a boldog békeidőket, amikor még elefántok is sétáltak az Andrássy úton. A napot egy ízig-vérig terézvárosi „rossz színház” zárja.

Az előadásokon való részvétel terézvárosiaknak ingyenes, de a limitált férőhely miatt regisztrációhoz kötött!

A Pest, Buda és Óbuda egyesülésének 150. évfordulója alkalmából megszülető Konyharegék egy olyan jelenbeli Terézvárost mutat be, amely Budapest talán legszínesebb tranzitkerülete. „Jó néhány külföldi él köztünk, velünk – szeretnénk az ő kultúrájukon és az ételeiken keresztül közelebb hozni őket a terézvárosiakhoz, vagy Terézvárost közelebb vinni hozzájuk – mesélt a projektről Gálvölgyi Dorca, az E10 igazgatója. – Amióta itt vagyok, azon dolgozom, hogy megmutassuk, mennyire színes, befogadó, nyitott és pezsgő városrész Terézváros. Az elmúlt két-három évben rendszeresen tartottunk nemzetiségi fesztiválokat, volt nálunk például görög, spanyol és bolgár nap, rengeteg külföldivel alakult valamiféle kapcsolat. Vannak a könyvnek olyan szereplői, akiket a kulturális kapcsolatépítés során ismertünk meg, van, akinek a gyereke jár hozzánk az E10-be, és olyan is akad, aki a Mondjuk magyarul! foglalkozásunkon fordult meg. Főzött és mesélt nekünk a nigériai nagykövet, a VI. kerületi Görög Nemzetiségi Önkormányzat elnöke, a Hunyadi téri Cube Coffe kanadai tulajdonosa, egy Terézvárosban férjhez ment bolgár lány vagy egy indiai gurufigura, akinek a Szondi utcában van ájurvédikus egészségmegőrzéssel foglalkozó helye. Mindannyian arról mesélnek, hogy kerültek – nem egyszerűen Magyarországra, nem Budapestre, hanem – Terézvárosba, és megmutatják, hogyan készül egy-egy nemzeti ételük, amely vagy a családi hagyományaik, vagy a kultúrájuk miatt fontos számukra. Mindegyik olyan fogás, amely akár Terézvárosban is beszerezhető, vagy valamilyen itthoni hozzávalóval helyettesíthető alapanyagból elkészíthető.”

Terézváros multikulturális asztalán 2023-ban többek között van egy kis andalúz salmorejo, egy kevés daal, varenyiki, muszaka, sopszka saláta, bun cha és némi puff-puff. Bár minden poént nem lőnénk le előre, azért az utóbbi receptjét közöljük – ízelítőt a Konyharegékhez.

Az A5-ös formátumú könyv november második felében jelenik meg, kiadására a fővárosnál pályázott sikeresen az E10. Limitált példányszámban kapható lesz az Eötvös10 pénztárában, illetve Terézvároshoz köthető játékok nyereményeként lehet majd szert tenni rá.



PUFF-PUFF A nigériai nemzeti fánk

Hozzávalók:

- ♦ Fél csésze liszt
- ♦ Egy teáskanál élesztőpor
- ♦ Őrölt szerecsendió
- ♦ Kevés cukor
- ♦ Egy habanero paprika
- ♦ Csipet só
- ♦ Olaj

Elkészítése:

A lisztet, az élesztőt és a fűszereket szárazon összekeverjük, majd keverés közben meleg vizet adagolunk hozzá. Amikor sima a masszánk, lefedjük, és 45 percig állni hagyjuk, míg aduaplájára nem dagad. Közben apróra vágjuk a paprikát, majd a kelt tésztahoz keverjük. Egy serpenyőbe 3 ujjnyi olajat teszünk és felforrósítjuk. Kanállal golyócskákat szaggatunk bele, majd hagyjuk sülni, míg meg nem pirulnak. Amikor kész, egy tálba, szalvétára tesszük, hogy felszívódjon az olaj, majd egy másik tálban tálaljuk.

